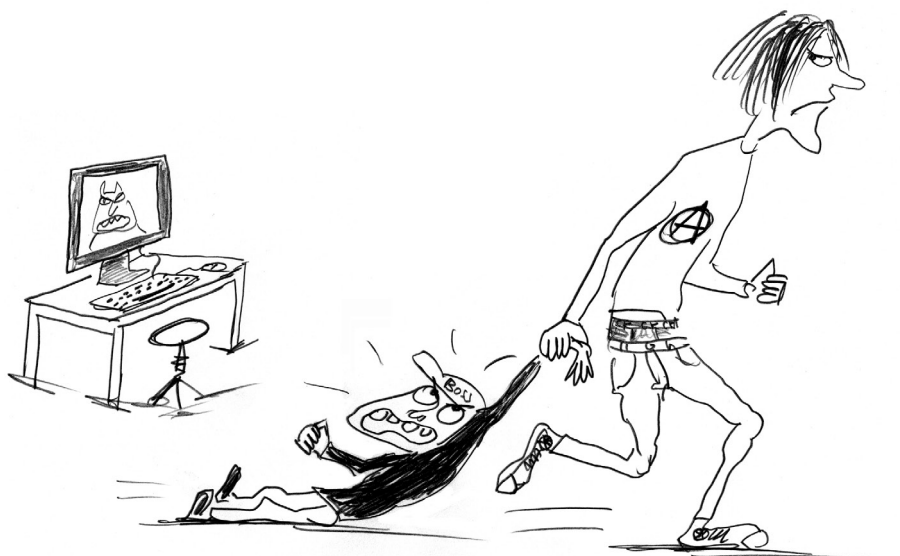

Máme doma jeden počítač. To je docela dobrý, protože třeba u Aymerika mají tři televize, ale žádnéj počítač. Ale přece jen, JEDEN počítač pro celou rodinu nestačí. Já ho používám inteligentně, hraju na něm svou super strategickou hru, o který jsem vám už říkal: ta, ve který velím, protože jsem pán a vládce, a kde řídím celou armádu, co mě poslouchá a říká mi: „Ano, pane“, „Rozkaz, pane!“ a tak. Je to fakt úžasná hra a já jsem v boji silnej. Můj útok je zdrcující, a kdyby byl bejk Ryan na monitoru, za vteřinu bych ho zničil (na dvoře je to složitější, protože tam nemám laserovej meč).

Prostě vždycky v rozhodující chvíli, když zrovna vítězím nad celou hordou nepřátelskejch skřetů, se objeví Romain a musí něco nutně vyhledat na internetu.

Šlím. Tak hlavně je to neslušný. Když někdo mluví, neskáče mu do řeči. A tohle je stejný: když je někdo uprostřed akce, právě kosí nepřátele, nevyhodíme ho od klávesnice jako smradlavýho psa. To se nedělá. Navíc na mě jde někdy vážně násilím. Dobře, ne hned, to je pravda: nejdřív mi řekne: „Sorry, Gustíku, musíš mě pustit ke kompu.“ Já mu fakt nemůžu odpovědět, protože bych se přestal soustředit právě ve chvíli, kdy musím zasadit konečnou ránu mečem. Romain teda nasadí hlubokej hlas, jako by byl skutečnej chlap (podle mě se skutečnej chlap nepodobá žábě ve slimkách), a řekne: „No tak, teletabísku, jdi si hrát s legem,“ a protože mu pořád nestíhám odpovědět, rozčílí se a začne mě urážet: „Vypadni, ty zatracenej skrčku,“ „Vysmahni, ty srágoro,“ a tahá mě za uši a to bolí. Pak mě chytne za ruce, abych se už nemohl dotknout klávesnice, a ukončí hru bez uložení; to je hnusný, a tak protestuju a křičím, ale on mě do vleče po zemi až ke dveřím a někdy mě dokonce kopne do zadku. Když je Romain takovej, tak ho nenávidím, řvu na něj, že je nula, že bude zase opakovat druhák, protože má blbý známky, a utíkám, protože mi jednou zkroutil ruku a řekl mi, že jestli ještě ceknu o jeho blbých známkách, budu mít ruku jenom jednu.

No a za druhý, promiňte mi ty výrazy, ale ať jde do hajzlu s těma žvástama o tom, že na internetu hledá věci do školy. Já vím moc dobře, co Romain hledá na internetu: HOLKY, to je celý. Věci do školy jsou alibi (alibi je, když máme výmluvu, abysme dokázali, že jsme nepodřízli sousedovu matku, dozvěděl jsem se to z těch seriálů o machrech přes mrtvoly u Kevina). Prostě můj brácha jenom balí na chatu holky. Někdy se potichoučku vrátím, stoupnu si za něj a dívám se, co holkám na skypu píše. Je to úplně debilní (a plný prapropisných chyb, v tomhle s tátou úplně souhlasím):

„cs“

(to znamená čus)

„jkj?“

„dtct?“

„jj“

„co novího?“

„nic“

„jo?“

Holka neodpovídá, protože se už nudí. A tak Roman napíše:

„a ty?“

„jj“

„počkej, špehuje mě brácha, zabiju ho“

„lol“

(to znamená „směju se“)

A v tu chvíli se obvykle rychle vrátím do svého pokoje, protože číst tu jejich nemožnou konverzaci není zajímavý, nemají si co říct, je to fakt smutný.

Delfina mi taky bere počítač a chodí na chat psát „cs“, „jkj“, „dt“, „lol“. Založila si dokonce blog, kde je hodně fotek Nirvany a jejích kámošek, pod kterými jsou malé texty jako „to je moje super kámoška Lina je skvělá zbožňuju jí muck lol“, nicméně ve skutečnosti o tý Lině

říká pořád něco ošklivýho. A její kámošky přidávají komentáře, třeba „tvuj blog je fakt *cool* lol muck“. Rozčiluje mě, když vidím, jak Delfina píše černýma nehtama „lol“ a „muck“, když já musím oddělat celou armádu temných skřetů. To nemá cenu. Až ze mě bude hvězda a budu se jmenovat Brad, Delfina dá na svůj blog mou fotku a všechny její kámošky napíšou komentáře jako: „wow tvuj brácha Brad je fakt hezoun lol“ „muck Brad“, „žeru tě Brade“. Všechny budou chtít mou skypeovou adresu, aby mi řekly „cs Brade“, „jkj Brade?“ a já odpovím „dtct“ a taky budu mluvit o svejch bojích se skřetama, protože to je aspoň zajímavý. Lol.

